

[Ole Donner]

Begrundelse

Spørgeren finder det nedbrydende for retssikkerheden, at skattevæsenet kan ransage i folks private hjem uden at være i besiddelse af en dommerkendelse. Ønsker politiet at ransage private hjem, skal de have en dommerkendelse. Ved afhøringer i retten er den tiltalte person heller ikke pligtig at udtale sig. Det er man derimod, hvis skattevæsenet ønsker oplysninger. Også det virker nedbrydende for retssikkerheden.

*Svar (24/6 94):***Skatteministeren (Stavad):**

Svarende til, hvad der gælder på en række andre ministerområder, indeholder skattekontrolloven, momsloven og andre afgiftslove bestemmelser om, at de statslige told- og skattemyndigheder som led i kontroludøvelsen har ret til at foretage kontrolbesøg i erhvervsvirksomheders lokaler. Der kræves ikke retskendelse til sådanne kontrolbesøg, men kontrolbesøg kan kun foretages i lokaler, hvorfra en virksomhed drives, dvs. virksomhedens produktions- og administrationslokaler.

Langt de fleste kontrolbesøg aftales på forhånd mellem myndighederne og den pågældende virksomhed, men kontrolmyndighederne kan om fornødent begære politiets bistand til at gennemføre et kontrolbesøg. Heller ikke i sådanne tilfælde, der er sjældne, kræves der en retskendelse.

I modsætning til de nævnte kontrolbesøg, der sigter på at opgøre skatter og afgifter korrekt, står de tilfælde, hvor told- og skattemyndighederne har mistanke om strafbare skatte- og/eller afgiftsunddragelser og derfor – når der undtagelsesvis skønnes behov herfor – begærer politiets efterforskningsmæssige bistand til undersøgelsen. Politiets bistand vil i sådanne tilfælde ikke sjældent omfatte ransagning. Ransagning i sådanne sager om skatte- og afgiftskriminalitet sker altid efter reglerne i retsplejeloven om retskendelse, og disse ransagninger kan – i modsætning til told- og skattemyndighedernes kontrolbesøg – også foretages i mere private lokaler.

På tilsvarende vis gælder det, at de skatte- og afgiftspligtige i vidt omfang har pligt til at bistå kontrolmyndighederne med oplysninger, der kan tjene til at sikre en korrekt opgørelse af skatte- og afgiftskrav.

I disse situationer har imidlertid Told- og Skattestyrelsen instrueret de underordnede myndigheder om, at i sager, hvor det fremstår som klart eller overvejende sandsynligt, at spørgsmål om strafansvar vil komme på tale, skal den skatte- eller afgiftspligtige vejledes om retten til ikke at udtale sig og om retten til forsvarerbistand.

På den således beskrevne baggrund finder jeg adgangen til kontrolbesøg både rimelig og hensigtsmæssig, ligesom jeg mener, at reglerne om pligt til at give oplysninger i skatte- og afgiftssager er i orden og administreres på en forsvarlig måde.

Spm. nr. S 1446*Til trafikministeren (21/6 94) af:***Ole Donner (FP):**

»Vil ministeren oplyse, hvorledes personaletudviklingen – her tænkes på antal ansatte – i Trafikministeriet har været under den nuværende regering?«

*Svar (1/7 94):***Trafikministeren (Trøjborg):**

Der har under den nuværende regering været et mindre fald i antallet af ansatte i Trafikministeriet.

Efter regeringens tiltræden, dvs. ultimo januar 1993, var der ansat ca. 23.900 personer i Trafikministeriet med tilhørende styrelser og institutioner, inkl. DSB og inkl. de fra Justitsministeriet overførte medarbejdere i forbindelse med overførslen af færdselssikkerhedsområdet, herunder Statens Bilinspektion, til Trafikministeriet, men ekskl. de til Københavns Lufthavn A/S udlånte tjenestemænd.

Ultimo maj 1994 var der ansat i alt 23.850 personer.

Det bemærkes, at tallene ikke er helt sammenlignelige, idet der kan være tale om visse sæsonsvingninger. Det kan således nævnes, at BornholmsTrafikken har ansat betydelig flere medarbejdere i sommersæsonen end i vintersæsonen. I maj 1993 var der således ansat godt 140 personer mere i BornholmsTrafikken end i januar 1993.